

men saa kunde der være Spørgsmaal, om det dog ikke var bedre i Stedet for at vende tilbage til det gamle, hvilket vanskeligt lod sig gøre, at gøre Skridtet helt ud og sige, som man siger: Lad der være Metode i Galstaben, og lade Ølbryggeriet være et Regale og lade det fuldstændig gaa over til Staten. Socialdemokraterne have vistnok intet mod, at Staten overtager Produktionsmidlerne paa dette Omraade; jeg tror, det er noget for tidligt, men jeg har vist paa et andet Omraade, med Hensyn til Apotekerne, at jeg ikke skulde have noget imod, om Staten vilde overtage Fabrikationen af Lægemidler. Jeg gaar saa videre til det næste Vædringsforslag under Nr. 21, hvor jeg ogsaa har tilføjet et af disse, hvad jeg vilde kalde humane Forslag. Der er nemlig ikke ganske saa Tilfælde, hvor Bryggeren lider Støde, ikke alene derved, at han maa betale Bøden, men oven i Købet derved, at hans Varer blive kasserede. Det forekommer mig, at naar dette sker paa Grund af en ny Lovgivning, saa have Bryggerne et billigt Krav paa ogsaa at faa en vis Erstatning fra Statens Side, saaledes naar Ølet kasseres, fordi det holder mere end 6 Vægtprocent Alkohol, som ere nævnte i § 2, og det er noget, som kan ske meget let ved et rent Uheld; Bryggeren kan have beregnet det saa godt og samvittighedsfuldt som muligt, men der kan tilstøde et ringe Uheld, saa at Procenten bliver ubetydelig over 6, og det kan for Bryggeren repræsentere mange Tusind Kroners Værdi, da det er forbudt og saaledes gaar tabt, eller hvis det skal bruges paa anden Maade, vil det dog være forbunden med store Tab at omdanne det. Her er et Tilfælde, hvor jeg tror, at Statskassen burde træde til, men kommer det ikke til at staa i Loven, har Bryggeren næppe nogen Ret at støtte sig til, og derfor mener jeg, det bør tages med. Maa jeg gøre den Bemærkning i øvrigt, at der er en Slags næringsdrivende, som af egoistiske Grunde maa gløde sig meget over denne Lov, det er Profuratorerne og Sagsførerne, der er ingen Tvivl om, at de ville saa en betydelig forøget Indtægt, naar denne Lov træder i Kraft. Det var denne Sidebemærkning jeg vilde gøre her. Jeg har ikke været i Stand til at udtomme de Tilfælde, hvort jeg mente, at Statskassen burde yde en vis Erstatning, og i Punkt 1 af Væ-

dringsforslag Nr. 21 har jeg udtrykt det saaledes, at der ogsaa skulde ydes Erstatning for kasseret Øl af andre Grunde i Tilfælde, da Tabet vilde være et Tillæg til den Bryggeren ifaldne Bødestraf. Det er vist ikke sjældent, at f. Eks. Øl bliver erklæret for at være fordærvet, men Bryggeren ikke indrømmer det. Det er jo Kontrolbestyrelsen, der skal give Erklæringen, og den staaer ved Magt, og det vil vist derfor ofte være Tilfælde, at Bryggeren maa siges uden egen Skyld, i hvert Fald temmelig uskyldig, at komme til at lide et større Tab. En særlig Begrundelse fortjener Punkt 2 af Vædringsforslaget Nr. 21. Det er nemlig bekendt, at paa Grund af Konkurrencen findes der ved de fleste Bryggerier Fougter, Beholdere, som ere for store. Nu skulle ifølge § 10 disse gøres om, saaledes at de holde Maalet rigtigt, og det er ganske vist i sin Orden, men det forekommer da ogsaa, at det er billigt, at der ydes Bryggerne en Erstatning for en Del af de Udgifter, som ere forbundne med at omgøre de for store Fougter. Jeg har kun skrevet de for store, thi jeg synes ikke, der er Grund til at give Erstatning, naar de ere for smaa, thi det er jo ligefrem Bedrageri. — § 17 hører til disse meget vide Bestemmelser, som det forekommer mig gaar saa vidt, at den ikke burde findes i Loven; om man vil sætte noget andet mindre vidtgaaende i Stedet skal jeg lode staa hen. Det kunde jo saa ske ved 3dje Behandling, dersom § 17 udstemmes, men jeg har ikke tidligere set, at Rigsdagen gerne gaar med til saadanne Bestemmelser, som at man ved Lovgiver Toldebestyrelsen Bemyndigelse til at træffe yderligere Foranstaltninger af saadan Natur, som her er omtalt. Det er en saadan Bemyndigelse, som ingen Grænser kender. Til § 18 har jeg foreslaaet at udstemme den Bestemmelse, at ogsaa Bryggernes Folk kunne idømmes Bøde. Grunden dertil er Hensynet til, at disse Folk, Arbejdsfolk, jo sjældent ere meget formuende og vanskeligt kunne taale Bøderne, selv om disse ere mindre. De have sjældent en Løn, der er højere end 14—20 Kroner om Ugen. Det vil dels være vanskeligt at faa Folk paa saadanne Betingelser, som vilde blive en Følge af denne Lov, og tillige ville Bryggerne let risikere, at i det Øjeblik, der rejstes den mindste Mistanke imod dem, selv om den er ugrundet, miste de